

דף לא.

עין משפט א.

יו"ד סימן כד סעיף ג

עיי' לעיל דף ל: עין משפט ח

עין משפט ב.

יו"ד סימן כד סעיף ב

עיי' לעיל דף ל: עין משפט כ

עין משפט ג.ד.

יו"ד סימן ג סעיף א

א. שחיטה אינה צריכה כוונה ל' אפי' מתעסק בעלמא לחתוך או שזרק סכין לנועצה בכותל ושחט כהלכתה כשרה. והוא שלא החליד הסכין בין סימן לסימן או מתחת העור. ואם מצא הנוצה או השיער התוכים ודאי לא החליד מ'.

א. ב. נפלה הסכין מעצמה השחיטה פסולה דבעינן כח גברא ב'. וכן אם היתה בידו או בחיקו ונפלה שלא בכוונה כנפלה מעצה ופסולה.

עין משפט ה.

יו"ד סימן קצח סעיף מח

מח. נו. נדה שטבלה בלא כוונה, כגון שנפלה לתוך המים או ירדה להקר, הרי זו מותרת לבעלה ע'.

הגה: ויש מצריכים אותה טבילה אחרת פ', ויש להחמיר לכתחילה ז'.

ל. מסקנת הגמ' בחולין י"ב וכרכי נתן בברייתא, מדגלי רחמנא בקדשים שצריך כוונה משמע דבחולין לא צריך כוונה.

מ. ולא חיישינן שמא לא שחט רוב וע"י הפירכוס ונפילת העוף נתרחב החתיכה ונעשה רוב, כ"כ הש"ך ועיי' בסי' כ"ד סעיף ה' ובסי' כ"ה.

נ. שם במשנה דף ל"א.

ס. הרשב"א בת"ה והרא"ש שם.

ע. מרמב"ם שם ממימרא בנדה שנאנסה וטבלה, וכרב בחולין דף ל"א ע"א.

פ. והיינו טבילה שניה בלא ברכה, כ"כ הב"ח והש"ך, ופשוט הוא.

צ. מיהו אם אנסה אותה חברתה עד שטבלה, כוונה של חברתה כוונה מעליא היא וא"צ לחזור ולטבול. מגמ' חולין ל"א. ש"ך ס"ק ס'.

הגה: יש לאשה להיות צנועה בליל טבילתה, ולהסתיר ליל טבילתה שלא ירגישו בה בני אדם, ומי שאינה עושה כן נאמר עליה "ארור שוכב עם בהמה".

הגה: יש לנשים ליזהר כשיוצאות מן הטבילה שתפגע בה חברתה, ולא יפגע בה דבר טמא תחילה או עכו"ם, ואם פגעו בה ק תחזור ותטבול אם אפשר.

עין משפט ז. יו"ד סימן רא פעיף ה

ה. ט. כל הימים יש להם דין מעיין לטהר בזחילה ר לכן גל שנתלש מהים ובו ארבעים סאה ונפל על האדם או על הכלים ש עלתה להם טבילה. אבל אם הטביל בגל כשהוא באויר לפני שיפול על הארץ אע"פ שיש בו מ' סאה או שזרק כלים באמצעות הגל כשהוא עשוי ככיפה לא עלתה להם טבילה.

דף לא:

עין משפט א. יו"ד סימן רא פעיף ה
עיין בסעיף הקודם

עין משפט ו. יו"ד סימן קצו פעיף ה

ה. יא. החרשת ששומעת ואינה מדברת, או מדברת ואינה שומעת הרי הן כפקחות, אבל אם אינה שומעת ולא מדברת וכן השוטה או

ק. היינו כלב או חמור או עם הארץ או עכו"ם או חזיר או סוס או מצורע וכיוצא בזה, וברוקח כתב דאם פגע בה סוס זה למעליותא שבניה יהיו נאים ושומעים ומבינים לומדים תורה ואינם שוכחים, וממעטים בשינה ואימתן מוטלת על הבריות עכ"ל. ש"ך ס"ק ס"א.

ר. ממשנה ח' פ"ח דפרה, ומשנה ד' פ"ה דמקואות ורכבי יוסי. וגל שנתלש ממשנה פ"ה ממקואות משנה ו'.

ש. אע"ג דבמעייין לכלים טמאים מספיק בכל שהוא היינו במקום חיבור המעיין אבל כאן שנתלש הגל צריך מ' סאה גם לכלי. ש"ך ס"ק כ'.

שנטרפה דעתה מחמת חולי, צריכות פקחות לבדוק אותן ולקבוע להן וסתות כדי שיהיו מותרות לבעליהן.
הוקבע להן וסת הרי הן כשאר נשים, ואם לא הוקבע חוששת מל' יום לל' יום ובודקות ע"י פיקחות.

עין משפט ז.

יו"ד סימן קצח פעיף מח

מח. נו. נדה שטבלה בלא כוונה, כגון שנפלה לתוך המים או ירדה להקר, הרי זו מותרת לבעלה ^ה.

הגה: ויש מצריכים אותה טבילה אחרת ^א, ויש להחמיר לכתחילה ^ב.

הגה: יש לאשה להיות צנועה בליל טבילה, ולהסתיר ליל טבילה שלא ירגישו בה בני אדם, ומי שאינה עושה כן נאמר עליה "ארור שוכב עם בהמה".

הגה: יש לנשים ליזהר כשיוצאות מן הטבילה שתפגע בה חברתה, ולא יפגע בה דבר טמא תחילה או עכו"ם, ואם פגעו בה ^ג תחזור ותטבול אם אפשר.

ת. מרמב"ם שם ממימרא בנדה שנאנסה וטבלה, וכרב בחולין דף ל"א ע"א.

א. והיינו טבילה שניה בלא ברכה, כ"כ הב"ח והש"ך, ופשוט הוא.

ב. מיהו אם אנסה אותה חברתה עד שטבלה, כוונה של חברתה כוונה מעליא היא וא"צ לחזור ולטבול. מגמ' חולין ל"א. ש"ך ס"ק ס'.

ג. היינו כלב או חמור או עם הארץ או עכו"ם או חזיר או סוס או מצורע וכיוצא בזה, וברוקח כתב דאם פגע בה סוס זה למעליותא שבניה יהיו נאים ושומעים ומבינים לומדים תורה ואינם שוכחים, וממעטים בשינה ואימתן מוטלת על הבריות עכ"ל. ש"ך ס"ק ס"א.